

Köln 75

Direcció i guió: Ido Fluk **País:** Alemanya **Durada:** 116 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama
Interpretació: Mala Emde, John Magaro, Alexander Scheer, Michael Chernus... **Música:** Hubert Walkowski **Fotografia:** Jens Harant **Distribuïdora:** Selecta Visión **Estrena a Espanya:** 11/07/2025

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès i alemany, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

La veritable història de Vera Brandes, icona adolescent de l'escena musical de Colònia als anys 70, que ho va arriscar tot per organitzar el concert en solitari més gran de la història de la música: el llegendari Concert de Colònia de Keith Jarrett. (FilmAffinity)

CRÍTICA

La lloba del jazz

Colònia. Vera Brandes és una noia de setze anys. És molt rebel i no s'avé amb la seva acomodada família, un germà gran, una mare estirada i un pare dentista que espera que la seva filla segueixi els seus passos. Però la Vera vol tot el contrari. Després de conèixer el saxofonista Ronnie Scott en un bar, començarà a organitzar-li concerts per la ciutat i, després de l'èxit, i malgrat la seva tendra edat, a poc a poc començarà a promoure altres grups de jazz. Quan el 1974 es trasllada a Berlín per gaudir del Berliner Jazztage, assisteix a una sessió d'improvisació del pianista Keith Jarrett. Quedarà totalment commocionada i la seva vida canviarà per sempre.

Els amants del jazz i de les petites històries que sempre acompanyen els músics gaudiran d'aquest original acostament a la figura de la promotora musical Vera Brandes (1956), una dona amb una trajectòria brillant que va quedar lligada per sempre a un concert de Keith Jarrett que ella va organitzar el gener de 1975 a l'Òpera de Colònia. Precisament el guió de **Köln 75** versa principalment sobre com es va gestar aquest concert i en l'enorme quantitat d'inconvenients amb els quals la Vera, que llavors tenia divuit anys, va haver de bregar. La qüestió és que aquest mític concert va marcar una fita a la carrera de Jarrett, i també de la Vera, i va quedar per sempre en la memòria de milers d'aficionats al jazz, ja que l'enregistrament es va convertir en el disc de piano solo més venut de la història. 50 anys després aquest film en recorda la història.

Sorprèn enormement a **Köln 75** la frescor de la narració. El director i guionista **Ido Fluk** tria imprimir un ritme inusitat a les aventures de la Vera, encara que hi hagi moments també per a l'assossec quan el relat segueix el viatge del llegendari Keith Jarrett, un mestre de la improvisació i tan genial davant les tecles com turmentat i taciturn en el tracte social. D'altra banda, al començament la pel·lícula desconcerta força quan alguns personatges es dirigeixen a l'espectador i fan referència a la història que estan narrant, situacions metacinematogràfiques que es repeteixen –encara que sense abusar– en algunes altres fases del film. Entre aquestes destaca felíçment la protagonitzada pel crític musical Michael Watts, quan ensenya al neòfit espectador l'evolució del jazz, des de les grans *big bands*, passant per les petites formacions sense líder o per la seva evolució a través del *free jazz* fins a desembocar en la llibertat absoluta, que no va ser altra que la improvisació nua dels concerts de Jarrett.

Köln 75 ofereix una mica de l'efervescència cultural i social de l'Alemanya dels 70. La joventut es rebel·lava contra els costums i cercava experiències noves amb una energia que trencava amb l'ordre i la moral establerta. En aquest sentit es mostra també la ruptura intergeneracional en la trista relació entre la protagonista i el seu pare, que d'una manera una mica fatalista dona inici i fi al relat. La posada en escena és realista, molt d'acord amb la paleta de colors i l'ambientació dels anys setanta. Entre el repartiment cal destacar l'excel·lent interpretació de **Mala Emde** (303) com la vitalista i replicaire protagonista i el taciturn **John Magaro** (*Vidas pasadas*) com el *jazzmen* Keith Jarrett.

Pablo de Santiago - decine21.com